04/12/2023

Φθιώτιδος Συμεών: «Ο τυφλός περιπατούσε ως σοφός και όχι ως άσοφος»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στο Νέο Κρίκελο του Δήμου Λαμιέων και στον Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης ιερούργησε σήμερα Κυριακή 3 Δεκεμβρίου 2023 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε τηλεοπτικά, ραδιοφωνικά και διαδικτυακά.

Το Ιερό αναλόγιο διακόνησαν ο Καθηγητής του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός» κ. Σεραφείμ Κυρίτσης και ο Πρωτοψάλτης του Ναού κ. Κωνσταντίνος Βαλτινός.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Φθιώτιδος

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών αναφέρθηκε στα Αγιογραφικά αναγνώσματα της ημέρας και μεταξύ άλλων σημείωσε:

«Ο Απόστολος Παύλος σήμερα απευθύνει κάποιες προτροπές, οι οποίες φαίνονται πολύ καίριες, πολύ σημαντικές. Μας μιλάει για το χρόνο και λέει να τον αξιοποιούμε το χρόνο της ζωής μας και να περπατούμε μέσα στο χρόνο και μέσα στην ιστορία, όχι ως άσοφοι αλλά ως σοφοί, «ἐξαγοραζόμενοι τόν καιρόν» και από την άλλη το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα έρχεται να μας παρουσιάσει στο πρόσωπο ενός τυφλού έναν πραγματικό σοφό και όχι άσοφο.

Εισέρχεται ο Χριστός μέσα στην Ιεριχώ, πλήθος πολύ είναι περικυκλωμένο γύρω από το Χριστό, πλήθος που τον θαυμάζει, τον επευφημεί αλλά μέσα σ αυτόν τον κόσμο υπάρχει μία ψυχούλα πολύ ταλαιπωρημένη, υπάρχει ένας άνθρωπος ο οποίος δεν μπορεί να πλησιάσει το Χριστό, γιατί απλούστατα δεν τον βλέπει καν, είναι ένας τυφλός, ο οποίος βρίσκεται σε μία άκρη παρακαλώντας και ικετεύοντας για λίγη βοήθεια. Πληροφορείται όμως από τον θόρυβο, από τον αλαλαγμό, πληροφορείται ότι εισέρχεται ο Χριστός μέσα στην πόλη, ότι ο Χριστός πλησιάζει κοντά και τότε φωνάζει: «Κύριε υιέ Δαυίδ ελέησον με» και οι παρατρεχάμενοι του Χριστού του ζητούν να σιωπήσει, του ζητούν να μην κραυγάζει, να μη βγάλει τον πόνο που έχει μέσα του όμως ο άνθρωπος αυτός έχει ανάγκη να εκφραστεί. Ο άνθρωπος όταν υποφέρει και είναι πληγωμένος έχει ανάγκη να εκφράσει ακόμη και την οργή του και τον θυμό του και τα ατελείωτα «γιατί» της ζωής του. Έτσι και ο τυφλός αυτός δεν υπακούει σε αυτήν την επιτίμηση να σιωπήσει, αλλά αντίθετα «μᾶλλον ἔκραζεν», έκραζε με όλη τη δύναμη της ψυχής του, έκραζε με όλη τη δύναμη της πονεμένης καρδιάς του, έκραζε με όλο του το είναι και ζητούσε το Έλεος του Θεού κι ο Χριστός τον ξεχωρίζει, όχι γιατί είναι δυνατή η κραυγή του, αλλά γιατί είναι αληθινή η κραυγή του, γιατί είναι πραγματική η κραυγή του, γιατί η κραυγή του ήταν μια αναζήτηση ενός όντως σοφού.

Ο Χριστός δεν ενθουσιάζεται από αυτούς που είναι γύρω του και τον επευφημούν, το είδαμε κι άλλη φορά αυτό όταν τον πλησίασε σε άλλη περίσταση η αιμορροούσα, μία ταλαιπωρημένη γυναίκα η οποία μόλις και «ἥψατο τῶν ἱματίων Του, δύναμιν ἐξελθοῦσαν», αισθάνθηκε ο Χριστός από πάνω Του. Η δική της αδυναμία ήταν η πραγματική δύναμη, η οποία είλκυσε το έλεος και την αγάπη του Θεού. Έτσι και τώρα αυτός ο τυφλός και ταλαιπωρημένος άνθρωπος, αυτός ο άνθρωπος, ο οποίος ήταν στο περιθώριο της κοινωνικής ζωής, αυτός ο άνθρωπος,

ο οποίος ζούσε μονάχα με ερωτήματα καθώς δεν είχε δυνατότητα να δει τουλάχιστον απαντήσεις. Μπορεί να άκουγε, να μύριζε, να οσφραινόταν, μπορεί να άγγιζε αλλά δεν είχε τη δυνατότητα να δει, δεν είχε τη δυνατότητα να αντικρύσει, δεν είχε τη δυνατότητα με τα ίδια του τα μάτια να είναι αυτόπτης αυτών, για τα οποία οι άλλοι του μιλούσαν. Αυτός λοιπόν ο άνθρωπος ελκύει το Έλεος του Θεού κι ο Χριστός τον πλησιάζει κι ο Χριστός τον θεραπεύει κι ο Χριστός ανοίγει τα μάτια του, γιατί ήταν πρώτιστα ανοιχτά τα μάτια της ψυχής του. Μπορεί να μην έβλεπε με τα μάτια τα φυσικά αλλά έβλεπε με τις πνευματικές αισθήσεις.

Κι έτσι γίνεται αυτή η συνάντηση αυτού του ανθρώπου με το Χριστό ένα υπόδειγμα για το πώς κανείς μπορεί να περιπατεί μέσα στον κόσμο όχι ως άσοφος αλλά ως σοφός. Η προτροπή του Αποστόλου Παύλου βρίσκει την εφαρμογή της σε αυτόν το τυφλό της Ιεριχούς, ο οποίος αποδεικνύει ότι είναι πραγματικά σοφός. Ο τυφλός περιπατούσε ως σοφός και όχι ως άσοφος. Δεν είναι πραγματικά σοφοί πάντοτε, ούτε πραγματικά ευτυχισμένοι οι άνθρωποι, τους οποίους όλα στη ζωή φαίνεται να κυλούν ομαλά. Πολλές φορές στη ζωή μας ξαφνικά ανατρέπονται τα πάντα, έρχονται τα πάνω κάτω και έρχονται γεγονότα, τα οποία μας υπερβαίνουν, δεν μπορούμε ούτε καν να τα πλησιάσουμε, όχι να τα εξηγήσουμε, όχι να τα διαχειριστούμε, ούτε καν να τα προσεγγίσουμε.

Κραυγή και δάκρυα βγαίνει από την ψυχή μας, αλλά συγχρόνως και μία ελπίδα γιατί την ελπίδα την προσφέρει η αγάπη, την ελπίδα την προσφέρει η εμπειρία, την ελπίδα την προσφέρει όλα όσα ζήσαμε και όλα όσα νιώθουμε και η αγάπη είναι πολύ πιο δυνατή από τον χωρισμό κι από την οδύνη. Η αγάπη είναι αιώνια κατάσταση, ενώ ο χωρισμός είναι στιγμιαίος, η αγάπη είναι αυτή που μπορεί να μας κρατήσει ζωντανούς και όρθιους, η αγάπη για το πρόσωπο που έφυγε από κοντά μας, αλλά και η μεταξύ μας αγάπη, αλλά και η αγάπη αυτού του προσώπου που βρίσκεται στην αγκαλιά του Θεού προσμένοντας και αναμένοντες την κοινή Ανάσταση, η οποία είναι η μόνη δεδομένη κατάσταση για μας τους χριστιανούς. Αυτή άλλωστε η ελπίδα και η βεβαιότητα νοηματοδοτεί όλους τους βηματισμούς μας αλλά και ρίχνει σταλαγματιές, ακτίνες φωτός μέσα στα σκοτάδια της ύπαρξης μας. Αισθάνεται η ψυχή μας πλακωμένη, καταπλακωμένη, αισθάνεται να βαρυαλγεί και να βαθυαλγεί, αλλά αυτός ο πόνος προσελκύει την παρηγοριά της αγάπης του Θεού και της αγάπης της μεταξύ μας και εν τέλει όπως αποκαλύπτεται από τη συνάντηση του Χριστού με τον τυφλό, η αγάπη είναι πιο δυνατή από τις ιαχές και βοές αυτού του κόσμου. Η αγάπη είναι πιο δυνατή από το σκοτάδι της θλίψης και του πόνου. Η αγάπη είναι πολύ πιο δυνατή από οποιαδήποτε απορία, από οποιοδήποτε αδιέξοδο, από οποιοδήποτε ανεξήγητο, από οποιαδήποτε αδικία. Η αγάπη βάζει τη τελευταία υπογραφή στην ιστορία του κόσμου και με αυτήν την ελπίδα της τελευταίας υπογραφής την οποία θέτει η αγάπη η αληθινή πορευόμεθα με γενναιότητα, με λεβεντιά, με παλληκαριά. Πορευόμεθα όρθιοι έστω και αν λυγίζουν τα γόνατα, πορευόμεθα σταθεροί έστω και αν χάνουμε την ισορροπία από

τον πόνο κι από τη στεναχώρια κι από τη θλίψη κι από το στεναγμό. Πορευόμεθα με ψηλά το κεφάλι, έστω κι αν μάτια είναι δακρυσμένα, έστω κι αν το πρόσωπο είναι χαρακωμένο από τα δάκρυα.

Πορευόμεθα με την αγάπη για την αγάπη, για να νικήσει η αγάπη και να ζήσουμε αιώνια στην αγάπη του Χριστού».

Ο Σεβασμιώτατος μετά την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία τέλεσε και το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο της Ιωάννας Χαντζή, μιας νέας κοπέλας και μητέρας δύο μικρών παιδιών, που η ψυχή της φτερούγισε τόσο γρήγορα για τα ουράνια δώματα.

Στην Θεία Λειτουργία παραβρέθηκε και ο Υπουργός Υποδομών και Μεταφορών κ. Χρήστος Σταϊκούρας.

Δείτε περισσότερες φωτογραφίες ΕΔΩ